

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 579/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 56/2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2018 doručená sťažnosť (v čase podania sťažnosti maloletej, pozn.) [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho

základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 56/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“).

V čase podania sťažnosti (26. apríla 2018) bola maloletá sťažovateľka zastúpená zákonným zástupcom [REDAKOVANÉ], ktorý podal v mene maloletej sťažnosť a (ako jej zákonný zástupca) udelil splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom advokátskej kancelárii HKP Legal, s. r. o., Križkova 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Rudolf Priečinský. Dňa 12. augusta 2018 sťažovateľka dosiahla plnoletosť.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že maloletá sťažovateľka prostredníctvom svojho zákonného zástupcu podala 27. augusta 2014 žalobu o vyplatenie matkou neoprávnene zadržovaného výživného na dovolenku, o ktorej dosiaľ podľa tvrdení sťažovateľky nebolo právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Prvé pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo štyri roky po podaní žaloby - 11. 04. 2018.

Súdne konanie sa začalo 27. 08. 2014 na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 31 Ro/2328/2014. Dňa 19. 09. 2014 postúpil Okresný súd Bratislava II spis na Okresný súd Bratislava IV, kde sa začalo súdne konanie pod sp. zn. 25 Ro/1955/2014.

04. 12. 2014 bol postúpený Okresným súdom Bratislava IV spis na Krajský súd Bratislava na rozhodnutie o miestnej príslušnosti. Dňa 20. 01. 2015 rozhodol Krajský súd Bratislava, že miestne príslušným súdom je Okresný súd Bratislava II. Dňa 05. 02. 2015 Okresný súd Bratislava IV vrátil preto spis Okresnému súdu Bratislava II.

Dňa 01. 04. 2016 vydal súd uznesenie, ktorým ustanovil kolízneho opatrovníka maloletej.

Až v decembri 2016 doručil súd žalovanej výzvu na vyjadrenie sa k žalobe, čo znamená, že až po takmer dva a pol roku od podania návrhu na začatie konania. Dňa

03. 03. 2017 bola doručená výzva na vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej, ktorú žalobca doručil súdu 14. 03. 2017.

3. 05. 01. 2018 Okresný súd Bratislava II po tri a pol roku nariadil pojednávanie na 11. 04. 2018, pričom následne uznesením odročil pojednávanie na 06. 06. 2018.

V zmysle vyššie uvedeného, súdne konanie na Okresnom súde Bratislava II trvá od doručenia návrhu na začatie konania dňa 27. 08. 2014 do dnešného dňa, čo predstavuje obdobie takmer štyroch rokov, čo Okresný súd Bratislava II vo veci právoplatne nerozhodol a z opisu skutkového stavu je zrejmé, že vo veci ani nekonal, a to bez zavinenia na strane sťažovateľa alebo žalovaného.

Žalobou sa sťažovateľ domáhal zaplata 335 Eur s príslušenstvom. Podľa názoru sťažovateľa nemožno mať za to, že by bolo možné považovať prejednávajúcu vec za fakticky alebo právne zložitú. Najmä nie na toľko zložitú, aby súd o nej nebol schopný právoplatne rozhodnúť ani po štyroch rokoch od začatia konania.

Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní došlo k zbytočným prieťahom. Sťažovateľ žiadnym úkonom neprispel k prieťahom alebo k spomaleniu postupu súdu prvého stupňa.

Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotí zbytočné prieťahy, je postup súdu. Nečinnosť a neefektívnu činnosť súdu (veľký časový odstup od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia vo veci, ku ktorému doposiaľ nedošlo) nemožno podľa názoru sťažovateľa ničím ospravedlniť.

Neodôvodnené prieťahy, ktorými sa konanie neprimerane predĺžilo, a to najmä v dôsledku nečinnosti a neefektívneho postupu Okresného súdu Bratislava II viedli k porušeniu základného práva na prerokovanie veci sťažovateľa bez zbytočných prieťahov.

Nečinnosťou porušovateľa základného práva sťažovateľa vznikla sťažovateľovi ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, kedy všeobecné súdy nedokázali rozhodnúť sťažovateľovu vec v primeranej lehote.

Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva žiadame, aby Ústavný súd Slovenskej republiky priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie za spôsobenú ujmu vo výške 4.000,- EUR...“

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie vo veci takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Bratislava II porušené.

2. Okresnému súdu Bratislava II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/56/2015 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4.000,- EUR (slovom: štyritisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o...

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] v sume 390,50 eur (slovom: tristodeväťdesiat eur a päťdesiat centov), na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Dňa 12. augusta 2018 sťažovateľka dosiahnutím plnoletosti nadobudla plnú spôsobilosť na právne úkony, a teda nadobudla procesnú spôsobilosť vlastnými úkonmi adresovanými ústavnému súdu uplatňovať svoje procesné oprávnenia, vrátane oprávnenia zvoliť si právneho zástupcu a povinnosti toto zastúpenie preukázať v konaní.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh zistil, že nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže sťažovateľka po dosiahnutí plnoletosti nepreukázala svoje zastúpenie advokátom v konaní pred ústavným súdom. V dôsledku uvedeného nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po zistení prekážky ďalšieho procesného postupu v konaní vo forme nedostatku procesnej podmienky konania vzniknutej po začatí konania – povinného právneho zastúpenia sťažovateľky v konaní, ústavný súd na účel jeho odstránenia prípisom doručeným sťažovateľke 27. augusta 2018 ju vyzval, aby si v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy zvolila zástupcu z radov advokátov a predložila ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Zároveň sťažovateľku upozornil, že ak

svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu v určenej lehote (a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti, pozn.) nereagovala, a teda svoju sťažnosť požadovaným spôsobom napriek poučeniu poskytnutému ústavným súdom nedoplnila. V dôsledku uvedeného sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže k nej nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom v konaní pred ústavným súdom, ktoré by udelila samostatne po nadobudnutí procesnej spôsobilosti na právne úkony.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018